

гашинитѣ „школски волнодумци“ брадлета пуснали, мустакъ засукали, та бивния прислушникъ на Хаджи Василя едвамъ можалъ да ги узнае. Едни отъ тѣхъ търговци станали, други кундурджии, френкъ-терзини, трети учители народни, а четвърти се запопили. Тайната срѣща била извънредно сърдечна: сълзи се лѣли, пѣсни се пѣли и въ *свободата* се клѣли. Никола *Ганчевъ*, Пенчо Хаджи Славовъ, Петъръ *Ивановъ*, Георги *Коларовъ*, Стефанъ *Иванчовъ*, Теню *Милошевъ*, Стефанъ *Сливковъ*, Ст. *Михаиловски*, (обвѣсенъ на 1876 г. въ Ст.-Загора) братя *Хаджи Дечеви*, братя *Жекови*, Славъ *Камбуровъ* и учителъ *Наню Тодоровъ* комитетъ наредили.

Отецъ Матей *Прѣображенски* съ *житието* подмишница посѣтилъ Старо-Загорскитѣ първенци: Хаджи Господинъ *Славовъ*, братята Хаджи Андонъ и Хаджи Митю, Тодоръ Стоевъ (тогава) конашко ефенди, братя Хаджи попъ Димови и Хаджи Анастасъ Хаджи Начовъ, конашки чорбаджия. Продалъ имъ по единъ екземпляръ отъ „*Асения Перваго*“, и по единъ екземпляръ отъ *житието* на поглавнитѣ святици. Чрѣзъ *житието* вмѣкналъ имъ и по единъ брой отъ „*Дунавска Зора*“.

„Търговецътъ на агнешки кожи“ посѣтилъ *Тодораки-ефенди* (Тодоръ Стоевъ), помощникъ на каймакамъ бѣя. Сондиралъ го оттукъ, оттамъ по дѣлото на комитета, и съ прискърбие узналъ, че *окото* на *Тодораки-Ефенди* е въ *просото*: „Ербапъ бѣди, чиновникъ стани и кради, кради, кради, докль свѣтътъ отъ тебъ пропищи“ — казалъ Тодораки Ефенди въ отговоръ на „търговеца“, който му се оплакалъ, че „геченмекътъ отъ день на день по труденъ става.“

Дяконъ *Левски* посѣтилъ *брата Иванча*, Хаджи *Антон*а и *брата* му *Митю*. Отъ страхъ и срамъ, дали му по петъ лири и го помолили другъ пхтъ въ кѣщата имъ да не стѣпва.

При вечеръ, въ мрачината, господинъ нѣкой си,